

Sygn. akt XVII AmT 94/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur-Kordula

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Kanduła-Głądecka

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2012 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale (...) sp. z o.o. w P.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

nr (...)

o zmianę umowy

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 477 (czteryście siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Magdalena Sajur-Kordula

Sygn. akt XVII AmT 94/09

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 marca 2009 r., numer (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: Prezes UKE), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego na wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. z dnia 6 lutego 2009 r., w sprawie zmiany Umowy o warunkach współpracy i zasad rozliczeń zawartej w dniu 21 października 1999 r. (z późniejszymi zmianami) pomiędzy (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., w zakresie dostosowania stawek rozliczeniowych z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...), do poziomu określonego w decyzji Prezesa UKE z dnia 30 września 2008r. nr (...) zmienił postanowienia Umowy w ten sposób, że:

– w załączniku Finansowym uchylił dotychczasową treść punktów 3 i 4 w Rozdziale 2 § 2 ust. 1 i nadał następującą treść : „ 3) opłata na rzecz (...) wnoszona przez (...) za minutę połączenia przychodzącego z sieci (...) i zakańczanego w sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie GSM 900 i 1800 oraz za zakończenie połączenia w sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie UMTS w okresie taryfikacyjnym T1, T2 i T3 do dnia 30 czerwca 2009 r. wynosi 0,2162 zł/ min; 4) opłata na rzecz (...) wnoszona przez (...) za minutę połączenia przychodzącego z sieci (...) i zakańczanego w

sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie GSM 900 i 1800 oraz za zakończenie połączenia w sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie UMTS w Okresie taryfikacyjnym T1 T2 i T3 od dnia 1 lipca 2009 r. wynosi 0,1677 zł/min”;

- pozostawił pozostałe postanowienia umowy bez zmian;
- określił okres obowiązywania decyzji do dnia 7 września 2009 r.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w zw. z art. 206 ust. 2 pt nadano decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Prezes UKE podniósł w uzasadnieniu decyzji, że rozstrzygając sprawę, dotyczącą dostępu telekomunikacyjnego oparł się na stanowiskach stron, kierując się jednocześnie kryteriami określonymi w art. 28 ust. 1 prawa telekomunikacyjnego. Rozważył wszystkie przesłanki określone w powyższym przepisie, w szczególności: interes użytkowników sieci telekomunikacyjnych, obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zapewnienie rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie niedyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego, uznając że ze względu na charakter spornej sprawy, te właśnie przesłanki mają zasadnicze znaczenie. Podniósł też, że wydając przedmiotową decyzję wziął pod uwagę przede wszystkim obowiązki nałożone na przedsiębiorców będących stronami niniejszego postępowania.

W zakresie obowiązków nałożonych na (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.), Prezes UKE wskazał na okoliczność, że po przeprowadzonej analizie rynku usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej wydał decyzję z dnia 19 lipca 2006 r. nr (...), w której uznał (...) S.A. za przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego znaczącą pozycję rynkową rynku właściwym i nałożył na spółkę m.in. obowiązek wynikający z art. 40 prawa telekomunikacyjnego, polegający na ustalaniu opłat z tytułu usługi dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty jej świadczenia. Dokonując oceny wykonania przez (...) S.A. powyższego obowiązku, Prezes UKE dokonał, zgodnie z art. 40 ust. 3 prawa telekomunikacyjnego, oceny prawidłowości wysokości opłat za zakańczanie połączeń w publicznej ruchomej sieci (...) S.A. z siedzibą w W., która wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora.

W związku ze stwierdzonymi rozbieżnościami, w dniu 30 września 2008 r. Prezes UKE wydał na podstawie art. 40 ust. 4 w zw. z art. 40 ust. 3 oraz art. 40 ust. 2 prawa telekomunikacyjnego, Decyzję MTR numer (...), mocą której nałożył na (...) S.A. obowiązek dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) do poziomu 0,1677 zł./min, zgodnie z wytyczonym harmonogramem. Z kolei Decyzją z 22 grudnia 2008 r., nr (...) organ regulacyjny po rozpatrzeniu wniosku (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy, utrzymał wskazaną decyzję w mocy.

Oznacza to, iż na (...) od dnia 1 stycznia 2009 r. ciąży, wynikający z decyzji MTR obarczonej rygiorem natychmiastowej wykonalności, obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z harmonogramem. Prezes UKE, w związku z brakiem porozumienia między stronami zmienił Umowę w zakresie stawki MTR do sottonie do postanowień decyzji MTR, którą (...) jest obowiązana stosować.

Prezes UKE podał, że rozstrzygając spór w niniejszej sprawie wziął pod uwagę również interes użytkowników sieci telekomunikacyjnych oraz zapewnienie rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych. Stwierdził, że decyzja dostosowująca wysokość stawki MTR do poziomu, na jakim (...) S.A. - na mocy decyzji MTR 2008 - powinien świadczyć dostęp telekomunikacyjny, stwarza warunki dla równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Zdaniem Prezesa UKE należy pamiętać, że pomiędzy operatorami telefonii stacjonarnej i komórkowej istnieje konkurencja, której wyrazem jest zjawisko tzw. Fix-mobile substitution, które polega na rezygnowaniu przez abonentów sieci stacjonarnej z usług tych sieci na rzecz usług realizowanych przy pomocy sieci mobilnych. W związku z tym Prezes UKE wywiódł, iż obniżenie stawek MTR jest niewątpliwie korzystne dla operatorów sieci stacjonarnej gdyż daje możliwość skutecznego konkurowania z ofertami operatorów mobilnych i ogranicza zjawisko Fix - mobile substitution.

Zdaniem Prezesa UKE, wysokość stawek MTR ma bezpośrednie przełożenie na oferty detaliczne przedstawiane przez operatorów. Zmiany wprowadzone niniejszą decyzją, mają na celu zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego, a jednocześnie przyczynia się do zapewnienia rozwoju konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych. Dodatkowo wydanie niniejszej decyzji, zdaniem Prezesa UKE, zapewni ochronę interesów użytkowników końcowych.

Od powyższej decyzji (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) złożyła odwołanie, zarzucając zaskarżonej decyzji:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 28 ust.1 pkt 2 w związku z art. 30 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, poprzez ustalenie treści zaskarżonej Decyzji w oparciu o decyzję Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 roku, nr (...), która :

1) jest niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa, a także

2) jest sprzeczna z inną decyzją Prezesa UKE (tj. decyzją z dnia 26 kwietnia 2007 roku, nr (...), co stanowi również o naruszeniu art. 110 kpa),

a w związku z tym decyzja Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 roku nie mogła stanowić źródła dla kluczowego kryterium wydania i treści zaskarżonej Decyzji, tj. kryterium „zakresu obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego” ;

- naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 17 oraz art. 15 pkt 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne, poprzez

1) wydanie zaskarżonej decyzji w nadzwyczajnym trybie, z pominięciem obligatoryjnych konsultacji, jako tzw. decyzji tymczasowej, w sytuacji gdy nie występowały przesłanki uzasadniające zastosowanie takiego trybu;

2) ustalenie okresu obowiązywania zaskarżonej decyzji z naruszeniem wymogu proporcjonalności, co stanowi również naruszenie art. 7 ust. 6 Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 roku w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa);

- naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 28 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 30 ustawy Prawo telekomunikacyjne, poprzez wydanie zaskarżonej decyzji z uwzględnieniem m. in. obowiązku nałożonego na (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) na mocy decyzji Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 roku, (...), który zgodnie z treścią tej decyzji, zaczął ciążyć na (...) S.A. dopiero z dniem 1 lipca 2009 r.;

- naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 27 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne, w związku z kpa poprzez prowadzenie postępowania na podstawie wniosku (...) sp. z o.o. który nie spełnia wymagań formalnych;

- naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 27 ust. 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne w zw. z art. 64 § 2 kpa poprzez prowadzenie postępowania na podstawie wniosku (...) sp. z o.o., który nie spełniał wymagań formalnych;

- naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 28 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 lit. b) i c) w zw. z art. 30 w zw. z art. 1 ust 2 pkt 1 oraz art. 189 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne - poprzez spowodowanie - na skutek wydania Decyzja dyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego oraz warunków niesprzyjających rozwojowi konkurencji na rynku telekomunikacyjnym z jednoczesnym pominięciem proponowanych przez (...) S.A. w toku negocjacji postanowień aneksu, które miały zapobiegać takim niekorzystnym skutkom;

- naruszenie art. 104 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez:

1) niezasadne wydanie zaskarżonej decyzji jako decyzji częściowej, w wyniku czego poza zakresem rozstrzygnięcia pozostała, objęta wnioskiem (...) sp. z o.o., kwestia ukształtowania zasad rozliczeń Stron za połączenia przychodzące z sieci (...) sp. z o.o., zakańczane w sieci (...) S.A. abonenta/użytkownika końcowego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na rzecz którego (...) S.A. udostępnia usługi telekomunikacyjne na warunkach hurtowych (z wyłączeniem przedsiębiorców telekomunikacyjnych posiadających punkty styku sieci z innymi przedsiębiorcami

telekomunikacyjnymi), co stanowi również naruszenie art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 30 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku – Prawo telekomunikacyjne z uwagi na bezpodstawne nieuwzględnienie ustaleń stron poczynionych w toku negocjacji poprzedzających wydanie zaskarżonej Decyzji;

2) ustalenie błędnej treści pkt I sentencji Decyzji, która nie wskazuje na częściowe rozstrzygnięcie sprawy;

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 28 ust. 1 pkt 2) i pkt 5 lit. b) i c) oraz pkt 7 w zw. z art. 30 ustawy z dnia

16 lipca 2004 roku - Prawo telekomunikacyjne oraz art. 7, 77 § 1 kpa w zw. z art. 107 § 1 i 3 kpa - poprzez błędne ustalenia stanu faktycznego, jakoby w sprawie zachodziły przesłanki, wymagane zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku - Prawo telekomunikacyjne, dla wydania tzw. decyzji tymczasowej, w tym: błędnym i niepopartym dowodami stanowisku o rzekomym występowaniu tzw. „F.-mobile substitution”, spowodowanym wysokością stawek MTR.

W związku ze wskazanymi zarzutami, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości względnie o jej zmianę oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Wniósł także o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji. Swoje stanowisko podtrzymał w piśmie z 27 sierpnia 2009 r. (k. 143). Ponadto w piśmie procesowym z dnia 26 października 2009 r. (k. 220), powód podniósł, że Decyzja MTR 2008 będąca podstawą zaskarżonej decyzji została wydana bez wcześniejszego postępowania konsolidacyjnego ani konsultacyjnego.

W piśmie procesowym z dnia 13 lutego 2012 r. (k.270) powód podniósł, że Decyzja MTR 2008 (decyzja z dnia 30 września 2008r. nr (...)) została prawomocnie uchylona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2012 r., co w jego ocenie ma istotne znaczenie, ponieważ ustalenie wysokości stawek MTR nastąpiło w oparciu o uchyloną decyzję.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 01 kwietnia 2009 r. (k. 108) pozwany Prezes UKE podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wniósł o oddalenie odwołania oraz wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji. Ponadto wniósł o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Stwierdził, że zaskarżona decyzja została wydana w czasie w którym decyzja MTR 2008 nie została uchylona, nie zostało wstrzymane jej wykonanie, ani też nie została stwierdzona jej nieważność, jak i również nie nakłada nowych obowiązków regulacyjnych, a jedynie wdraża decyzję MTR 2008 w indywidualnej umowie między (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) a (...) sp. z o.o.

Na rozprawie dnia 26 sierpnia 2010 r. pozwany wniósł alternatywnie o umorzenie postępowania powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z 05 czerwca 2007 r., sygn. III SK 7/07.

Zainteresowany zajął stanowisko we wniesionej odpowiedzi na odwołanie (k. 316) wniósł o oddalenie odwołanie powoda i zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) sp. z o.o. w W. i zainteresowany (...) sp. z o.o. w P. są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (okoliczność bezsporna).

Decyzją z dnia 30 września 2008r. nr (...) Prezes UKE nałożył na (...) S.A. obowiązek dostosowania stawek za zakańczanie połączeń w sieci ruchomej w okresie od 1 stycznia 2009r. do 30 stycznia 2009r. do poziomu 0,2162 zł/min, zaś od 1 lipca 2009r. do wysokości 0,1677 zł/min. (dowód: sentencja decyzji k.71).

Pismem z dnia 4 grudnia 2008 r. (...) wystąpił do (...) z projektem zmiany do łączącej strony Umowy w sprawie warunków współpracy i zasad rozliczeń, w zakresie zmiany od 1 stycznia 2009 r. stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w sieciach ruchomych (...) (zwanych dalej „stawkami MTR”) (dowód: k. akt admin. 56).

Na podstawie art. 27 Pt, w dniu 19 grudnia 2008 r. (...) zwrócił się do Prezesa UKE z wnioskiem o wyznaczenie terminu zakończenia negocjacji w przedmiotowej sprawie. (okoliczność bezsporna).

Postanowieniem nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 r. Prezes UKE określił termin zakończenia negocjacji zmiany Umowy w zakresie stawek MTR na dzień 19 stycznia 2009 r. (okoliczność bezsporna).

(...) w związku z brakiem osiągnięcia porozumienia z (...), a także upływem terminu do zakończenia negocjacji określonego przez Prezesa UKE, wystąpił pismem z dnia 6 lutego 2009 r. do Prezesa UKE, na podstawie art. 27 ust. 2 Pt w związku z art. 30 Pt, z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie zmiany Umowy w zakresie zmiany wysokości stawki MTR (dowód k. akt. admin. 1)

Prezes UKE, wypełniając dyspozycję art. 61 § 4 kpa, pismem z dnia 12 lutego 2009 r. zawiadomił Strony o wszczęciu z wniosku (...) w dniu 11 lutego 2009 postępowania administracyjnego o wydanie decyzji w sprawie zmiany Umowy , w zakresie wskazanym we wniosku (...), tj. zmiany stawek MTR w sieci (...) oraz zwrócił się do (...) na podstawie art. 27 ust. 4 Pt o przedstawienie stanowiska w przedmiocie wniosku (...) w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania (dowód: k. 17 akt.admin. zawiadomienie o wszczęciu postępowania)

Pismem z dnia 27 lutego 2009 r. (...) przedstawił swoje stanowisko w sprawie, w którym jednocześnie złożył wniosek o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez właściwe sądy złożonych przez (...) środków zaskarżenia decyzji MTR ustalającej stawki MTR w sieci (...). Zdaniem (...) związane jest to z faktem, iż Prezes UKE nie ma podstaw do wydania decyzji w sprawie wszczętej na wniosek (...) z dnia 6 lutego 2009 r. (dowód: stanowisko k. 23 akt. admin.).

(...) wskazał iż (...) nie przedstawił projektu aneksu z zaznaczeniem części, co do których Strony nie doszły do porozumienia. W ocenie (...) z treści samego wniosku, jaki i z załączonego do niego projektu aneksu Nr (...) nie wynika, jaki był przebieg negocjacji , co było ich przedmiotem, do jakich uzgodnień Strony doszły, co stanowi brak formalny. (okoliczność bezsporna) .

Prezes UKE postanowieniem z dnia 13 marca 2008 r. (...), odmówił zawieszenia postępowania wszczętego z wniosku (...) o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w sprawie warunków współpracy i zasad rozliczeń zawartej w dniu 21 października 1999 r. pomiędzy (...) a (...) w zakresie zmiany stawek rozliczeniowych należnych (...) za zakańczanie połączeń w sieci (...).

Pismem z dnia 2 marca 2009 r. Prezes UKE poinformował Strony o przysługującym im, na podstawie art. 10 kpa, prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni od otrzymania pisma

(dowód: pismo k.93 akt administracyjnych).

W dniu 17 marca 2009 r. Prezes UKE, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 lutego 2009 r., wydał decyzję nr (...), mocą której zmienił postanowienia Umowy w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR 2008. Wydając Decyzję dnia 17 marca 2009 r., Prezes UKE, ze względu na wystąpienie przypadku wyjątkowego i powodującego bezpośrednio i poważne zagrożenie zarówno dla konkurencyjności, jak i dla interesów użytkowników, skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 17 Pt i odstąpił od przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, określając okres jej obowiązywania do dnia 7 września 2009 r. (okoliczność bezsporna).

Wyrokiem z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie XVII AmT 119/08 Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił Decyzję MTR - decyzję Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 r. nr (...) (dowód: odpis wyroku S.O. z dnia 23 marca 2011 r. k. 272) następnie utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2012 r. sygn. Akt VI ACa 1004/11 (ze stwierdzeniem jego prawomocności k. 272).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny. Nie były one kwestionowane przez strony. Sąd przeprowadził dowód z urzędu z odpisu wyroku, dotyczącego Decyzji MTR 2008,; wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sadu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 marca 2011 r. uchylającego decyzję z dnia 30 września 2008 r. nr (...) (k. 272) oraz Sądu Apelacyjnego z dnia 30 stycznia 2012 r. sygn. Akt. VI ACa 1004/11 (k.272). Dowody w postaci wyroków Sądu nie mogły być zgłoszone w odwołaniu, jako wówczas nieistniejące.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie ze względu na naruszenie przez zaskarżoną decyzję art. 28 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 30 ustawy z 16 lipca 2004 – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z dnia 3 sierpnia 2004 r., poz. 171, nr 1800).

Według art. 28 ust 1 pkt 2 pt w związku z art. 30, Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym, o umowie lub zmianie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy w ramach umowy zawartej przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, biorąc pod uwagę m.in. kryterium obowiązków nałożonych na tych przedsiębiorców. W przedmiotowym przypadku pod pojęciem obowiązków nałożonych na przedsiębiorców należy rozumieć przede wszystkim Decyzję MTR 2008 wydaną przez organ regulacyjny.

Zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o decyzję MTR 2008 w zakresie dostosowania stawek rozliczeniowych za zakańczanie połączeń w ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) do poziomu określonego w Decyzji MTR 2008. Niniejsza decyzja stanowi realizację obowiązku określonego w Decyzji MTR 2008 w zakresie stawek, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia decyzji. Decyzja MTR z dnia 30 września 2008 r. nr (...) została prawomocnie uchylona przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uchylenie jej ma skutek *ex tunc*, tak jakby decyzja w ogóle nie istniała. Wyeliminowanie jej z obrotu prawnego odnosi bezpośredni skutek na decyzję będącą przedmiotem niniejszego procesu, ponieważ obie decyzje są ze sobą integralnie związane. Zdaniem Sądu decyzja stanowiąca realizację obowiązku nie może dalej funkcjonować bez decyzji nakładającej na (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) ten obowiązek. W rezultacie, nastąpiło naruszenie przez organ regulacyjny art. 28 ust. 1 pkt 2 pt z uwagi na fakt, że decyzja Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 r. nr (...) roku nie mogła stanowić źródła dla kluczowego kryterium wydania i treści zaskarżonej Decyzji, czyli kryterium obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Był prawny tych obowiązków był ukształtowany Decyzją MTR 2008 organu administracyjnego, zatem uchylenie Decyzji MTR 2008 skutkuje w nieunikniony sposób ich unieważnieniem. Tak istotna wada zaskarżonej decyzji nie podlega konwalidacji w toku postępowania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dlatego decyzję należało uchylić.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak również Sąd Apelacyjny rozpoznają sprawy z odwołania od decyzji organów regulacyjnych merytorycznie, zatem są zobowiązane brać pod uwagę stan faktyczny i prawny istniejący w chwili orzekania (wyrok SN z 5 kwietnia 2011 r., sygn. III SK 39/10). Na dzień wydania orzeczenia w sprawie, decyzja MTR 2008 r. była prawomocnie uchylona, zatem nie obowiązywała.

Należy podkreślić, że w sytuacji naruszenia przez zaskarżoną decyzję obowiązujących przepisów w opisany wyżej sposób, nie zachodzi konieczność, aby Sąd analizował zasadność pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu. Naruszenie opisane powyżej i wynikające z oparcia zaskarżonej decyzji na innej decyzji Prezesa UKE, wyeliminowanej z obrotu prawnego, jest na tyle poważne, że samo w sobie usprawiedliwia uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd uznał, iż doszło do naruszenia art. 28 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 30 Prawa telekomunikacyjnego, a zatem należało zaskarżoną decyzję uchylić na mocy art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na kwotę zasadzoną w pkt II wyroku składa się kwota 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 100 zł opłaty sądowej.

Z/ Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda, pełnomocnikowi pozwanego oraz pełnomocnikowi zainteresowanego.